

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — 50
Negyedévre 2 — 10
Egy hónapra 1 — 5
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos poszt sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű többször
hirdetések alk. szerinti jutányos áron vétetnek fel.

Simonffy Imre.

Debreczen, okt. 18.

„Magyarország nem volt, hanem lesz”, — mondta a nagy Széchenyi s a jövő igazat adott neki; legalább abban a részben, hogy még mindig lessük és várjuk, hogy mikor lesz hát Magyarország igazán az, a minnek lennie kellene s a miről a nagy Széchenyi álmódott?

Ilyeténképen vagyunk mi ezzel a mi ő városunkkal is, melyről szintén el lehetne mondani, hogy „Debreczen nem volt, hanem lesz.”

Mert a fényes mult minden dicsőségét homályba borítaná, tul ragyogná az az érdem, a mit Debreczen az által vivna ki magának, ha nagy hivatásának színvonalára emelkedve, megvalósítaná mindazokat a feladatokat, melyek teljesítését nemcsak a kötelességérzet parancsolja, hanem az egész ország felénk fordított figyelme várja és követeli tőlünk.

Mi volt Debreczen a multban? Rendíthetetlen védbástyája a magyarságnak, a hazaszeretnek, állami függetlenségünknek, vára a felvilágosultságnak, tudománynak és tiszta erkölcsöknek. Melegágya az emberi haladás és tökéletesedés palántáinak: hü otthona, enyhe félszke az egyetertésnek és szeretnek, melylyel minden gyermekét a testvéri szeretet egyesítő láncával füzte össze. S jellemezte ezeken felül józan-

ság, okosság, számítás és bölcs méréséklet. melylyel magamagának és polgárainak vagyont, erőt, hatalmat és tekintélyt tudott szerezni.

Egy kis állam volt Debreczen a nagy államban; mely büszke önérettel „respublica“-nak nevezte magát az elavult írásokban. Ellenállt tatárnak, töröknek, németnek egyaránt s visszaverte azokat sorompói mellől. Ellenben megnyitotta kapuját és szivét a reformáció s üldözött magyar szabadság előtt s az országban egyik legrégibb könyvnyomdája, főiskolája egész Európára hirtette a tudomány világát, magára vonva az egész művelt világ rokonszenves figyelmét s elismerését. Országos vásárai révén pedig valóságos központja volt évszázadokon át az iparnak és kereskedelemnek, a közforgalomnak.

És a fényes mult eme dicső emlékei mind elhomályosulnak a jövő Debreczenének dicsősége előtt.

A nemzetrontó közigazgatási törvények, melyek csak a mindenkori kormány mindenhatóságának biztosítását célozzák s a municipiumok önállóságának, közszellemének kifejlését csirájában elfojtják: a mai törvényhatóságokat csak az állam közigazgatási gépezetének egy lélek nélküli alkatrészévé süllyesztik alá, kiölve az azokból rendeltetésük, történelmi hivatásuk tulajdonképeni tartalmát.

És ennek dacára Debreczen nem szorítkozhat a közben eső közigazgatási hatóságok egyszerű szerepére; meg kell

hogy őrizze a jövőben is azt a tekintélyt és hatalmat, mely állkmi és nemzeti életünk folyamatában osztályrésze volt a multban s osztályrésze lesz bizonyára a jövőben is.

Debreczennek multja jelöli meg jövője utját; ha valamire, e város hivatására lehet elmondani a költő szavait: „Multunkért küzdünk a jövővel.”

S ez a jövő egy fényes képet tár elénk, mint vezércsillagot, mely utunk egyenes vonalára leragyo. A nemzeti haladás, a humanitarius erények, a szabad szellemű fejlődés; s a jó közigazgatási rend legmagasabb követelményein ott látjuk a vezércsillag sugárzásában ragyogni a jövő Debreczenének egyik leghatalmasabb alkotását, eddigi működésének legragyogósabb betetőzését: a debreczeni protestáns egyetemet.

Nagy munka volt az, mely a régi Debreczent a modern Debreczené átalakulás útjára vezette; s ez átalakulás közepette megtartotta északkeleti Magyarország metropolisának.

Ez átalakulás korszaka összeszik annak a férfunak a nevével s hivatali hivatali működésével, ki negyedszázad óta ül Debreczen sz. kir. város polgármesteri székében.

Negyedszázadon át betölteni egy terhes feladatokkal járó főhivatalt ott is nagy érdem, hol a hivatali pálya zavartalan folytatását nem szakítja félbe a hat évről, hat évre ismétlődő tisztujítás; annál nagyobb dicsőség ott, a

A Rákóczy-induló.

Irja: **Lázár Ernő.**

Uj hadnagy került az ezredhez.

Pelyhes állu, kék szemű, fiatal kis gyerek — alig lehetett több 17 évesnél — a kit a katonai akadémia szigorú fegyelemben el-töltött évei alatt csak a ragyogó tisztí bojt és a szabad élet gyönyörűségei reményei vigasztaltak.

Neki is fogott élvezni az életet abban a nyomoruságos kis bosnyák faluban, a hová a monarchia fontos érdekei kíméletlenül el-sodortak.

Nincs keservesebb látvány egy ilyen kis katonánál.

Egy érett férfi komolyságával bucsuzik el a nagy ut előtt övétől s mialatt szeretne zokogva borulni az édes anyja karjai közé: hideg, fontoskodó arcczal emelgeti sapkájához fehér keztyűs kezét, mintha az képezné egyedüli gondját, nehogy valakinek elfeledjen külön szalutálni.

Iskolatársai még javában faragják a festett padokat és alig vannak tul az első szerelem, az első csalódás s az első érettségi kísérlet akadályain, egy pillanatra sem távol az édes anya szemei elől, nem ismerve az egyedüllet unalmát sem, mikor a családi körből

gyerekkorában kiszakított kis kadét megianul unakozni, szenvedni és emlékezni.

Nem az első majális szupé csárdására, vagy a táncosnéjának pisze orrára és szürke szemekre, hanem a sivar egyedüllet háborzongató magányában édes anyjára, szülőföldjére és a templom alatti szép, virágos mezőre, a hol egy-egy parázs verkedés után ugy lehetett sirni, hogy a váro-ba is behallatszott. Nem kellett a helyett hidegen, komolyan — szalutálni . . .

A kis faluban volt vagy 800 katona és vagy 40—50 nyomorult bosnyák viskó, melyek egy rendeten utc. két oldalán lapultak meg alázatosan és alattomosan, a hogy a falusi kutyák szoktak, ha egy mellettük menő parasztnak botot látnak a kezében.

A bosnyákok vigyáztak a katonákra, nehogy ellopják a csenevész törökszilvát, meg a csicsókát, a katonák pedig vigyáztak a békére, meg néha-néha magukra is, nehogy itt találjanak maradni az idők végezetéig.

Mert a bosnyák veszedelmes ellenség. Szembe mosolyog és hizeleg az embernek de jaj annak, a kit egy őrizetlen pillanatban egyedül talál a susogó erdők alatt.

A kis hadnagy, akikről a történelem szól, komoly, magába zárkozott volt mindig.

Pedig olyan rosszul állott az. ennek a mosolygasra termett kis szőke gyerekeknek.

Rosmann ur, a fűszeres, a ki a katonákkal jött ki ide szerencsét próbálni, a második héten megszólította:

— Hogy tetszik lenni hadnagy ur?

— Köszönöm Rosmann, jól.

— Nem tetszett még utólérai a honvágy?

Az ám, a honvágy!

Ez a retentő, kínos kórság, amely olyan, mint a szerelem: a vágyakozásból táplálkozik és a kielégített szenvedélytől szokott meghalni.

A kis hadnagy arca komoly maradt és közömbös. Szintelenül felelt, mintha nem is ott járna az esze:

— Mitől az, Rosmann? Itt is olyan zöld az erdő és a mező mint ott, olyanok a fellegek, az ég és az emberek, csak hogy ezek opiumot szivnak és imádkoznak, nálunk pedig bagóznak és káromkodnak!

Rosmann, a vörös szakálu, becsületes Rosmann zavarba jött.

A hány tiszt még ide verődött hozzá, az mindig panaszkodott, vágyakozott, busult, aztán elkezdett inni és végül Rosmannal el-elbeszélgetett arról az országról, a hol más az az ég, a föld, az erdő és az emberek.

De a kis hadnagyot nem látták busulni, bort pedig nem szokott inni soha.

hol e magas állás betöltése a polgárságnak időről-időre megújuló bizalma alapján történik.

Bizonyára ez a jelenség nem pusztán a debreczeni polgárság conservatív felfogásában s a magyar ember azon természetében leli magyarázatát, hogy „a k i t e z m e g s z e r e t, m e g v a n a z z s z e r e t v e.”

De hivatottsággal, arra természetességgel kell bírnia annak, ki egy ily nagy városnak negyedszázadon át első vezető polgára.

Tisztelettel emlékezünk meg mi is a kötelességerzet, kitarító szorgalom s nem lankadó munkásság szép példája, S i m o n f f y I m r e polgármester előtt; kinek működése Debreczen történetében egy vonásban hasonlít Mózeshez; ő vezetett át bennünket a régi korszakból az újba s megmutatta nekünk az ígért-hegvet: a jövő idők, erős, hatalmas, dicső multjához méltó Debreczenét.

B. J.

A honvédelmi minisztérium osztrák felügyelet alatt.

A m. kir. honvédelmi minisztériumban nem Fejérváry az ur, hanem Krieghammer a közös hadügyminiszter. Regén tudott dolog ugyan, hogy Fejérváry G za báró «honvédelmi-miniszterül alkalmazott (»augestellt») cs. és kir. közös hadseregbeli tábornagy» a mi azt a közös hadsereg ezimára nyíltan hirdeti is, de az eddig-le kevésse megfigyelt dolog volt, hogy a honvédelmi minisztériumban a közös hadügyminiszter közvetlenül egyenesen rendelkezik.

Főszólas tiltakozás tárgyát még nem képezte, hogy a közös hadügyminiszter egyenesen rendelkezik a m. kir. honvédelmi minisztérium személyzetével, hogy a honvédelmi minisztérium legfontosabb ügyosztályainak főnökeit nem Fejérváry, hanem Krieghammer nevezi ki.

A bécsi Arme-Verordnungsblatt szombati száma s utána a vasarnapi Budapesti Közlöny közölt a többi közt a következő közös hadseregbeli kinevezéseket;

Ő felsége kinevezte a m. kir. honvédségnél szolgálati alkalmazásban levő következő vezérkari alezredekereket, Wiebe Adorjant a m. kir. honvédelmi minisz-

tériumban III. és I. S. Csanády Frigyes, ugyanezen minisztérium IV. osztályának főnökévé.

Ezek a közös hadügyminiszter kinevezései. Az ő rendeleti közlönyében jelentek meg, az ő fel-lősségére, az ő elő-erjesztésére nevezte ki az illetőket a 'elség.

Utólagosan a honvédelmi minisztérium rendeleti közlönye is tudomást vesz e kinevezésekről s a Budapesti Közlönyben a honvédségi rendeleti közlöny nyomán még egyszer megjelentek e kin vezések, de az elsőség az Arme-Verordnungsblatté, az elsőség a közös hadügyminiszteré.

A m. kir. honvédelmi minisztérium ügyosztályainak főnökeit a közös hadügyminiszter nevezi ki.

Szegyenletes állapot!

A mikor Bulgáriában az orosz hadügyminiszter parancsolt, akkor voltak ott oly állapotok, mint ma a függetlennek állított, az önálló államisággal dicsekvő Magyarországon.

«Bizalmam az ősi erényben!» De azért honvédségünknek az ezredesnél magasabb tisztje nincsen, a tabornokokkal már a közös hadsereg látja el a m. kir. honvédséget, épp úgy, mint a bolgár hadsereget annak idején az oroszok.

Már beletörődünk abba a gondolatba, hogy honvédségünk nem külön hadsereg, hanem ágyutöltésű dandáronként, hadosztályonként be van osztva a közös hadsereg hadtesteibe; de az már mégis fölhaborít, hogy honvédelmi minisztériumok, az önálló, független magyar kormányzat egyik fontos szerve, az sem önálló.

Bécs nem elégszik meg azzal, hogy Fejérváry az övé, nem elégszik meg azzal, hogy egy osztrák tábornok (a kit honvédelmi miniszterül alkalmaztak) ott van minden minisztertanácsban, Bécsnek még az is kell, hogy a m. kir. honvédelmi minisztérium egyes ügyosztályainak az élén az ő emberei, az ő kinevezettjei álljanak.

A honvédelmi minisztériumnak a dolog természeté szerint vannak szorosan katonai jellegű ügyosztályai. De ha a honvédségnek magasabb tisztje nincs az ezredesnél, akkor az ügyosztályok élére nem szabad tabornokokat (cs. és kir. tabornokokat) állítani. Inkább civilek legyenek ezek az osztályfőnökök, hiszen régebben, Fejérváry előtt, még a honvédelmi miniszter is civíl ember volt. És ha alezredes is elvegezheti a III. és IV. ügyosztály vezetését, miért nem bízzak ezt m. kir. honvéd ezredekerekre, miért cs. és kir. vezérkari alezredekerekre?

Az 1867. évi XII. tc. 27 § a egyenesen tiltja, hogy közös miniszter Auszria vagy

bából. Mire odaérkezett, nem énekelt már Szántó Feri a gólyáról. Mosolygott egy keveset és igen erőlködött, hogy végezze be a nótáját, de a szája már omolva habzott ki a piros, forró vére.

Valami fájdalmas érzés nehezedett mindenkiné a le-kére. A halál sokkal borzasztóbb idegenben, mint az édes anya földön.

Egy káplár, amint tartotta a hadkló fejét a foga közül mormogta:

— Mihaszna van attól a királynak, hogy itt pusztulnak el ebben az istentelen országban!

Harmadnap pedig az egész szakasz sirt mikor a fekete, kövér bosnyak földbe beeresztették a koporsót, s a káplár után hintet: egy marék megszáradt, f-hér porondot, a kis-ujszállasi homok pusztáról, a hol ilyenkor meg a fü is le van égve a földről, az édes anyaföldről.

Csak a kis hadnagy volt komoly és hideg es harsány hangon vezérelte a sortüzet Szántó Ferinek:

— Hoch an! Feuer!

A hosszú ebédle zúfolásig volt tiszte-
tettel.

Ott volt az ezredes is, a ki a dunántulról került ide Bosnyákországba.

Általános sok magyar fiu volt a tiszte-

Magyarország külön kormányzata ügyeit vizsgálja, avagy azokra befolyást gyakoroljon. Ez az új rendszer tehát az 1867-iki alkotmánynak újabb lábbal tiprása.

De a 67-iki törvényektől eltekintve is a magyar miniszteri kormányzat függetlenségének kérdése ez.

Bulgária már felszabadult . . .

Rendezzünk munkáskiállítás.

(Az ipar- és kereskedelmi kamara, az iparoskörök és egyéb faktorok szíves figyelmébe.)

Irta: Hajdu József.

— Folyt. és vége. —

Hogy Angliában a munkások az iparterén ily fényes eredményt képesek felmutatni, oka abban rejlett, hogy az ipart Angliában évről-évré újabb vívmányokkal gazdagítják. Anglia már a középkorban is hatalmas gyapjuipárral rendelkezett, a mely az újabb korban még fokozódott. A gyapjuipár emelkedésével káróltve jart a gyapot ipar hatalmas fellendülése, továbbá a kimeríthetetlennek látkozó gazdag kőszén- és vasbányák nagyszabású művelese által, főleg a 18. században a vasipar erős támaszt nyert, és ezen iparág fejlesztését elősegíté a kőszénbányák gazdagsága és könnyen hozzáférhetőség is. Hogy a munkások ezen kiállításán a bízhetlenséggel határos eredményeket érhetek el, meg annak is köszönhető, hogy az angol munkásoknak minden téren nagy politikai szabadságuk van.

E munkás osztály fejlettségét különböz meg azon tény is bizonyítja, hogy az újabb időkben békebiróságként is szerezte, a mi pedig evszázadokig a gentry osztálynak a kiváltsága volt. A jelen kiállítás sikeres voltát a munkásoknak tekintélyes polgári állása idézhette elő, a kik az öntudatot és optimizmust kiválóan ápolják.

Ezen kiállításnak nagyfontosságát és messze kiható erejét felesleges ugyan firtatnom de annál inkább kívánatosnak tartom, hogy mi is érdeklődjünk ezen intézmény iránt; más genében viszonyaiokhoz mérten, városunkban is létesíthető volna ilyen időleges munkáskiállítás, ami csak az iparos- és józa-

között, s a ki nem volt magyar, az is magyarnak nevezte magát.

Felder például, egy cseh főhadnagy nem tudott többet magyarul ennél a szónál: Eljen!

De ezt aztán nem is győzte eleget kiáltani, ha pohárköszöntőt mondott valamelyik a tisztek közül.

Emelkedett hangulában folyt a mulatság, de a mint az a tisztek között szokásos: illedelmesen, finoman.

A katonai banda játszott. Strauss kerengőket a «Kleine Witwe» és operette részleteket. Persze a toasztok után mind a Gott-hallát.

Tizenkét óra felé Felder, a cseh főhadnagy felemelkedett az asztaltól s a banda barmesterével ereszkedett szoba.

A karmester nagyon hevesen magyarázott neki valamit, ő pedig megölelte a vállát, mintha nem tudna magától megállani.

A katonai banda elhallgatott s egyszerre teljes erővel, hatalmasan zendült végig a teremben a Rakóczy-induló.

Mintha villám csapott volna be hirtelen, olyan halalos csend suhant végig a hosszú asztalokon.

Mindenkiné tork n akadt a szó, néhányan leejtették a villát, meg a poharat kezükből, az új hadnagy pedig az asztal végén

— Nincs szive! — mondogatta Rosamun méltatlankodva.

Egy holdvilágos este órségen volt az új hadnagy. Az órszoba priesén feküdt; úgy tett mintha aludnék, pedig bizonyosan gondolkozott.

Künn, a puba gyepen leheredve beszélgettek a bakak. Hogy miről? Hat a szülőföldről. A szülői házról, a Riska tehénről, meg Pandueról, a nagy lompos kuvaszról, meg . . . édes Istenem, egy egész életet át ellehetné róla beszélni.

Csillagos őszi este volt. A falu felől szaggatottan hozta fel a szél a nyomorult minarett — tetején üvöltő müezzin vontatott imáját.

Csend volt köröskörül. Az egyik baka, egy alföldi magyar gyerek belekezdett szomorúan a nótájába:

Két lába van a gólyának,
Még sem viszik katonának . . .
Az istenét a világnak:
Mért nem születtem gólyának!

A többi elhallgatott. Hej de messze jártatt az eszük!

Mikor a második versszakot énekelte, dördülés zugott végig a hegyek között.

A hadnagy felugrott es kirohant a szo-

nabb munkásosztálynak válnék hasznára. — Városunk munkásai által alkotandó ily kiállításnak megismerése, egyébb előnyt nem is számítva azt a hasznot eredményezné, hogy az iparos és munkásosztály nagyobb tetterore és tevékenységének belterjesebb kifejtésére sarkalna, öntudata felebredne és a létharczaban ezen osztályok is elismerésre méltóbb állást foglalhatnak el; továbbá a vállalkozási szellem is nagyobb mérvet kezdene ötenni és nem riadnának vissza a egyes vállalkozásoknál rendszerint felmerülni szokott kezdet nehézségektől és így a kisiparos- és munkásosztálytálynak önereje, a melyet ők mindeztideig felette mértéken alól becsültek, meghátrányozódék és a tökéletesebb körfutást tenének meg.

E rövid vonásokban esetelni óhajtottam azon kiváló előnyöket, a melyek egy ilyen kiállítás czéltudatos és viszonyainak megfelelő rendezése által elérhetőek volnának kérekem azért városunk orsz. képviselőit, parces kereskedelmi kamaráját, iparososztályát és mindazon tényezőket, akik városunk közgazdasági érdekeit szívén hordozzák, gyűjjenek egybe a város tanácstermében egy értekezletre hányják-vessék meg a módokat: mikor és mely módon lehetne ez eszmét diadalra juttatni, kell hogy az ipar nálunk is nagyobb lendületet nyerjen, mert ha nagyobbára földmivelő népek is vagyunk, ipar- és kereskedelem nélkül jólre, önállóságra soha sem tehetünk szeri, a föld hozadékára évről-évre problematikusabb, az elemek különféle csapásai, újabb meg újabb felszínre kerülő betegségek gyakran egész évi verejtékes munkánkat hiába valóvá teszik, előbb-utóbb be kell tehát kövgtkezni ama időpontnak, midőn ipar tekintetében is számottevő tényezőknak ismernek el a művelt Európa többi népei.

Hegedüs miniszter lázas tevékenységgel ragad meg minden alkalmat a magyar ipar érdekében, az országos iparegyesület leplezetlenül feltárta és feltárja a helyzetet, mit és hogyan kell cselekednünk egy virágzó magyar ipar meghonosítása érdekében.

biborvörös lett egyszerre s mint a kit szíven talált a golyó, felugrott az asztal mellől.

A zene, a dicsőséges kurucok nagyszerű indulója, mint egy hatalmas fergeteg zúgott széjjel a teremben. Csodálatos lelkesítő erzés szállotta meg a tiszteket s mindenki a hadnagyra nézett, aki pillanatig zavartan állott az asztal végén, aztán szeméből lassan két könnyesepp gördült végig a fiatal polyes arczon lefelé.

Az édes messi szülőföld feltámadt emlékei alatt elfelejtette a kis hadnagy, hogy ő komoly, higgadt katonatiszt s a gyermek, a hazájától elszakított kis gyermek heves zokogással borult az asztalra.

Leihatatlan zürzavar támadt erre. Mindenki felugrált a helyéről, egetverő éljenzés tombolt végig a szobán s miatha a Rákóczy harcossai kelték volna ki százados sirjaikból, csillogó szemekkel, szilaj, vad elszántsággal énekeltek tovább a német tisztek a magyar Rákóczy indulóját.

Felder, aki az asztalra ugrott lelkesedéstől ragyogó arczal ordította onnan szünet nélkül:

— Éljen, éljen! Noch einmal! Éljen!

Rosmann, a vörös szakállu becsületes Rosmann nem tudott aludni ezen az éjszakán egy perczig sem.

Városunk vezérférfiainak is fel kell a lakosságot rázni delejes álmából, Szivebe vesni kell mindenkinek ama életigazságot, hogy ipar nélkül nem lehet boldog a magyar, de akkor magáéva kell tenni Petőfinek ama mondatát, hogy az életjezel boldogság, mely felé minden nemzet törekedik, de hogy ez elérhető legyen, feltétlenül szükséges, hogy tanácskozzunk, fáradjunk, dolgozzunk, cselekedjünk.

Városunk igaz hazafiságát eddig a történelem tanúsága szerint mindenkor hiven megővta, tőlünk függ, hogy továbbra is ilyen színben tüjön fel a haza itélőszéke elélt, mert bizony ha önálló, egészséges ipar megteremtéséhez segédkezet nem nyújt, akkor méltán elmondhatjuk: „Mi a magyar most rut szabarita váz”.

Adja az ég, hogy a tények az ellenkezőjét bizonyíthassák.

Simonffy Imre jubileuma.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen okt. 17.

Debreczen városa lobogódíszit öltött! Polgári ünnepi ruhába öltöztek s tömegesen jelentek meg azon a gyűlésen, hol városuk polgármesterének huszonöt év alatt kifejtett munkásságát méltatták elismerő szép szavakkal.

Huszonöt év óta vezeti Simonffy Imre Debreczen városát. Nagy és nehéz feladat súlyos terhek egész sprozata nehezült ez idő alatt vállára.

Ő térfiasan megállotta helyét, polgártársainak bizalmát kellő módon értékelve, a munka jelszavát hangzóttatya lelkesedéssel vezette a folyton haladó Debreczen városát.

Az elismerés páma ágát mi is letesszük e napon Simonffy Imre elé. Ünneplünk az ünneplőkkel, mert ezt a napot a munka ünnepeként tesinjük.

A kit huszonöt éven keresztül tisztelettel meg a polgárság osztatlan bizalma, annak olyan kitartással, szeretettel, melegséggel kell a közügyeket intézni, mint a hogy Simonffy Imre infezte.

A kinek huszonöt éves közpályán eltöltött tevékenységet méltatjuk, annak olyan ki artó buzgalommal kellett napról-napra dolgozni, mint a hogy Simonffy Imre cselekedte.

Hangulyozzuk ép azért, hogy ma a munkát ünnepeljük!

Debreczen polgársága egész lélekkel vesz részt az ünnepélyen. Kifejezi tiszteletét, ragaszkodását polgármesterére iránt, s óhajja, hogy munkás életét fogdassa még nagyon sokáig Debreczen felvirágoztatására, haladására, vezesse erős, biztos kezzel még továbbra is azt a hajót, melynek kormányzását polgártársainak közbizalma huszonöt év előtt reá ruhazott!

A jubileumi ünnepségről a következő tudósítást közöljük:

A díszelőadás.

Tegnap este — a s z i n h á z i előadás nyitotta meg a jubileumi ünnepségeket. A színház megtelt ünnepi ruhába öltözött közönséggel. A jubilans részére a 8-ik páholy volt fenntartva, melyet a rendezőség izlésösen feldíszített. A színház erkélyén transparent volt. Hét órakor jött a színházba a polgármester. A mint a bejáróhoz ért, pompás görög-tűz gyuladt ki az erkélyen, mely megvilágította az egész színházat. A mint a jubilans páholyába ért, felharsogott a Rákóczy-induló, s a közönség lelkesen tüntetett Simonffy Imre mellett, Majd fellebbent a fűgöny. F á y Flóra kisasszony szavalta el nagyon szépen K u n Béla joghallgató alkalmi ó d á j á t, melynek utolsó szaka így hangzik.

Le hát a kalappal! Föl az érzelemmel! Velünk ünnepejő, ki csak hálás ember.

Eddig ő dolgozott, ő küzködött értünk, Most mi a nyit mondjunk: vele egyetértünk! A mi jot kívánunk, ne öntsük beszédbe, Csak kezünket fűzzük most az ő kezébe, Legyen közte s köztünk örök a szövetség, Kik nagyra hevülnek: példáját kövessék!

Az ó d a után szép tabló, majd a tulajdonképeri dísz előadás következett. Könyves Kalmánt játszották kiváló előadásban.

Előadás után a közönség lelkesen éljenzte az őz podesztát.

A mai nap a jubileum napja. Fellobogzott házak külsőleg jelzik az ünnepélyt, melyet a ma délelőtti díszközgyűlés veze tett be.

A díszközgyűlés.

Szép közönség, városunk haute crémje tölte meg zsufolásig a Bika dísztermét 10 órára. A földszinten nyüzsgött a sok frakk, szalonkabát, jólesően szakítva meg az egyhangu feketeséget a nagyszámu fényes egyenruha és díszmagyar. Ennyi díszmagyart ünnepevény még nem láttunk városunkban. A terem közepén díszes pódium volt emelve. A közönség első soraiban foglaltak helyet a város előkelőségei, és a katonaság.

A karzatot, illetve páholyokat teljesen megtöltötte a díszes hölgyközönség.

10 óra után 10 perczel vonult be a jubilans, főispánunk oldalán, kísérve a tanácsnokoktól, és tisztársaitól.

A főispán jobbán helyezkedett el Simonffy Imre, körülte a tanácsnokok, a pódium jobb oldalán pedig előte az aranykönyvvel Könyves Tóth Kálmán, az ünnepi szónok.

Eljenzés fogadta a belépőket, s ennek lecuillapulta után kezdetét vette a tulajdonképeri közgyűlés.

A jubilansot először gr. Degenfeld József főispán udvözölte meleg szavakban, tudtára advan, hogy fáradhatlan munkássága és érdemei elismerésül legfelsőbb elismerés és köszönet érkezett le a jubilans részére, s felhívta a közgyűlése jelenlevőket, hogy az erre vonatkozó legfelsőbb elhatározást tudató iratot állva hallgassák meg.

A főispán ur ezen kívánságával kissé túlléte a czélon, mert a kívánsága folytán gyalogszerbe zökent közönség előtt nem legfelsőbb kezirat, hanem csak Széll Kálmán kormányelnök értesítése olvastatott fel; azt pedig még eddig nem cselekedték a törvényhatóságok, hogy a miniszter urak értesítéseit állva hallgatták volna végig.

A leiratot különben Komlóssy Arthur főjegyző h. polgármester olvasta fel éljenzéstől kísérve.

Ezután az ünnepi szónok Könyves Tóth Kálmán emelkedett fel s tartalmában a következő beszédet mondta el:

„Nehéz feladat jutott számomra, midőn ezen közgyűlés szónokául megválasztottak. Nehéz feladat, mert 25 év sikerét nem könnyű dolog miniatúr esetelni akkor, midőn — ezen huszonöt év története maga városunk évkönyve.

Szeretettel, visetett városunk polgársága mindég polgármestere iránt, s szeretettel fordul most az őz jubilans felé, mert szereti benne az őz debreczeni jellemet, mely az ujkorhoz bölcsen alkalmazkodik. Olyan ez, hogy találó hasonlattal éljek, mint egy antik ékszer új foglalatban. Önmagát szereti a debreczeni polgár polgármesterében, kinek emléket le n fogja tartani ez a szeretet, tettei és a tetteit hirdető élő kövek. Nem a törvényhatóság hivatalos ünnepe ez, hanem az egész városé, mély tisztelettel fordul, szeretettel ragaszkodik első emberéhez.

Állapodjunk meg egy szép életpálya dícsőségét jelző eme határkövével, s kérjük az is enél, hogy a boldogságunkért küzdő életet számunkra nagyon, nagyon soká tartsa meg. A polgármester urat pedig boldogítsa azon tudat, hogy munkásságának, tevékenységének, megvan dicső eredménye, s hogy az általa elhíntett elvek jo földbe estek, s majdan miként libanoni cedrus büszkén fogják hirdetni alkotójuk nagyságát.

Éljen soká!

Zugó éjenzés közepette adta át ezután K. Tóth Kálmán a város közönségének megtestesült hódolatát, az arany könyvet. Az éjenzés lecsillapultával Simonffy Imre polgármester, a jubiléus emelkedett fel szólásra, körülbelül a következő szavakban válaszolva az ünnepi szónoknak:

«Legelőször is kötelességemnek tartom, hogy Ön cs. és királyi fenségének az engemet ért magas kitüntetésért hódoló tisztelettel köszönetemet nyilvánítsam. (Éjenzés.) Én ezen ünnepséget nem kerestem, sőt egyenesen melőzni kívántam, de barátaim és tisztviselőim unszolására, és azok kijelentésére beláttam, hogy a közönség megnyilatkozásának ellenállani elvégre sem áll jogomban.

Előtte szóló ünnepi szónok, talán nagyon is kiszínezte az én érdemeimet, mert igaz ugyan, hogy azon 25 év alatt, míg én élen állottam, a város növekedett, gyarapodott, jó hírét nemcsak megőrizte, de növelte is, de ezen emelkedésben másoknak van nagyon nagy része. Ime itt van szeretett főispánunk, ki 17 év óta áll a vármegyénk élen, itt vannak tisztviselő társaim és a bizottság több érdekklődő tagjai, itt van maga a közönség, — cs kis ezen tényezők segítségével, támogatásával volt lehetséges nekem eredményeket felmutatni. Ha azonban a közönség mégis elismerést kíván nekem nyújtani, elfogadom.

Az bizonyos, hogyha pályámat meg egyszer előlről kezdhették, ugyanazon úton haladnak, mint a melyen haladtam eddig, s ez a becsületük útja. (Éjenzés!) Köszönetemet fejezem ki végül eme fényes, megható ünnepeltetésért a főispán urnak, társaimnak, a bizottsági tagoknak, a jelenlévő hölgyeknek. A közönség szeretetének megnyilatkozását, az aranykönyvet köszönettel veszem át, megfogom őrizni mindég, mint életem legkedvesebb emléket. Még egyszer köszönöm!

A beszédet hosszas éjenzés és taps követte, melynek lecsillapulásával Mayer Emil bizottsági tag emelkedett szólásra.

Egy indítványt terjesztett a közgyűlés elé, melynek értelmében Simonffy Imrénél Debreczen 25 esztendő óta polgármesternekérdemei a városi közgy. bizottság jegyzőkönyvébe iktattassanak örök emlékül, tanújaként a multnak és hirdetőjéül a jövőnek. Egyben indítványozta, hogy az itt elhangzott beszédek kinyomassanak és a bizottság tagja között szétosztassanak.

A közgyűlés mindkét indítványt helyesléssel fogadta el.

Egyéb tárgya nem lévén, a főispán a diszközgyűlés berekesztette. A jegyzőkönyv hitelesítését holnap d. e. 10 órára tűzte ki.

Éjenzés és taps közepette oszlott szét a diszközgyűlés s nagy robogással szállította haza a várakozó kocsisereg a frakkos és diszmagyaros ünnepi közönséget.

A mai est programja.

A városháza nagytermében összegyűlt városi tisztviselők nevében Komlóssy Arthur üdvözölte a polgármestert. Az üdvözölés után az ünnepélynek délelőtti vége szakadt.

Estére a polgármester tiszteletére lámpionos menet lesz. 1157 lámpionos fog a polgármester lakasa elé vonulni, a hol az összes debreczeni dalárdák montsre dalárdát alkotva énekelnek.

A lámpionos menet után diszvacsera esz a Bika szálló ettermében.

H I R E K .

* **Vád Debreczen ellen.** Lendvai Ármint mint az eperjesi Kályhagyár igazgatója a „Magyarország” tegnapi számában erősen támadó levelet ír Debreczen város vezető emberei ellen, a kik szerinte nem hogy barátai volna a magyar iparnak, de egyenesen ellenségei. A vád így hangzik:

Közvetlenül ezredéves kiállításunk után, a hol Magyarország agyagiparának gyártmányai még a külföld előtt is, osztatlan elismerésben részesültek, méltán megbotránkozására szolgálhat bármely

igazlelkű magyar embernek, hogy egy árlapban, melylyel Debreczen városát es vidékét elárasztották Debreczen vezérferfiái u. m. Puky Gyula a m. kir. itélő tábla alnöke, Szunyogh Sándor m. kir. enzügyigazgató, A b r a h a m L á s z l ó Debreczen város főügyésze, Vinnay Géza m. kir. főmérnök, Kuthy Béla m. kir. államvasuti főmérnök, Szepesy Anta! I. tak. p. t. vezérigazgatója, Bészler Károly városi tanácsnok, Dr. Kola János országgyűlési képviselő, Csath Zsigmond m. kir. postafőnök, Sicska Sándor akadémiai tanár, Szabó Kálmán az ipar s keresk. kamara elnöke, Kovács Gyula Szoboszló polgármestere stb. neveiket odaadják, sőt «kedves kötelességünknek ismerik» a csehországi készítőnek kályhákat honfitársaiknak megvételre a legmelegebben ajánlani!

Ugyanezen urak minden lehető és lehetetlen alkalommal kaczkias magyar diszruhában nagy szóradattal tüntettek a magyar ipar mellett és ékes szavakkal urbi et orbi hirdetik rendíthetet magyar érzelmeiket és azután szépen szövetkeznek legvitalisab érdekeink élen, a midőn nemcsak, hogy saját részükre és a feügyletük ajatt álló testületk részére, — így Puky Gyula m. kir. táblai elnök ur a Debreczen város által nagy kötséggel fölépített m. kir. táblai épületben állítólag 87 dró kályhát — cseh-gyártmányt vásárolnak, hanem jónak látják a nagyközönség figyelmét nyilatkozatok útján felhívni, hogy mások is hasonlóan cselekedjenek, akkor a midőn Budweisban népgyűléseket tartanak, hogy a magyar ipart proskribálják!

Pedig minden szakember elismeri, hogy az agyagipar terén s kivált a kályhagyártásban a magyar gyártmány akármely más külföldi gyártmányval a versenyt minden tekintetben fényesen kialsja.

Egy a kereskedelmi miniszter által előírt szabályrendelet értelmében állami és köznyilvános építkezéseknél nem is volna szabad külföldi gyártmányokat beszerezni, s elég sajnos, ha egy ily tösgyökeres magyar városnak, mint Debreczen, bölcs tanácsa és építő bizottsága ennek daczára megengedte azt, hogy városi építkezéseknél — cseh gyártmány szereztessék be!

Mit szólnak ehhez a érdekelt urak?

* **A „Magyar Szó”** melynek igaztalan tamadására lapunk hétfői számában válaszoltunk, tegnap a következő helyreigazítást közölte:

— **Verspanama.** Kósa Barna a legújabb Petőfi-vers igazi szerzője tegnap egy debreczeni lapban nyilatkozata: tett közbe, a melyből egyszerűben kiűnik, hogy az irodalmi babák epoly kimeletlenül bántak el ő vele, mint Petőfi nevével. Mi is megírunk annak idején, hogy a közzétett versecske alapján Kósa Barna rossz poéta. De a amint ő beh-zonyította, az ő verse, a mely hasonló tárgyú, mint a Petőfi-apokrif, nem azonos a közzétett verssel. Közli is az ő versét a sarosi romról es be kell valianunk, hogy ez ez a verscske igen hangulatos poéta munka és sokkal híreőbbé tudta volna tenni azt, hogy Petőfi írta, mint az a másik. Es ha ezelőtt egy vers alapján azt a véleményünket fejeztük ki, hogy Kósa Barna rossz poéta, mos egy másik vers alapján ki kell mondanunk, hogy de bizony Kósa Barna jó poéta. Sokkal jobb, semhogy megérdemelné ezt a kínos és könnyelmű felületenséggel rendezett verspanamat.

* **Polgármester és az öreg honvédek.** Mint ösmeretes, Simonffy Imre polgármester szinte részt vett a szabadságharcban. A polgármester jubileuma alkalmából megem-

lekezik az ő egykori bajtársairól, az agg honvédekről is. — Ma délben a polgármester Péter Pál vendéglőjében megvendőzött a debreczeni agg honvédek. Az agg honvédek ebédjén jelen lesz a polgármester is.

* **A kereskedelmi és iparkamara közgyűlése.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara október 19-én tartja közgyűlését S z a b ó Kálmán elnökielte alatt. A gyűlésnek sok fontos tárgya lesz s ezek közül legérdekesebb a debreczeni ipartestület beadványa, mely a bakancs szállításban való részesedést sürgeti Debreczen kisiparosainak nevében. A gyűlés tárgysorozata a következő:

Elnöki megnyitó.
Titkari jelentés a kamara ügyforgalmáról.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur leirata, a kereskedelmi törvény módosítása tárgyában.

Ugyanezen miniszter leirata, az adómen tesen arusítható bormennyiség minimumának, valamint az előzetes bejelentésre kiűzött bataridőnek leszállítása tárgyában.

Ugyanezen miniszter leirata, a betegsegélyző pénztárakról szóló törvény módosítására vonatkozólag kiadott törvénytervezet véleményezése iránt.

Ugyanezen miniszter leirata, a kamarák ügykezelésében egy új ipari törzskönyv és nyi vántartás bevezetése tárgyában.

Ugyanezen miniszter leirata, a biztosítási maganvállalatokról szóló törvényjavaslat tervezet véleményezése ügyében.

Ugyanezen miniszter leirata, a tisztesség telen versenyről alkotott törvényjavaslat tervezet véleményezése tárgyában.

Ugyanezen miniszter leirata, mely mellett a kezműáru szokványokra vonatkozó szabályt véleményezése vegett megküldetik.

Ugyanezen miniszter leirata, az illeték kezelés ügyében tervezett pénzügyminiszteri módosítás véleményezése iránt.

A kamara 1900 évi költségelőirányzata.

Több debreczeni kereskedő beadványa, a helybeli posta misériák orvoslása tárgyában; — ezzel kapcsolatban;

A kassai posta és távirtd igazgatóság átirata, a posta szolgálat idejének tervezett korlátozása ügyében.

A debreczeni ipartestület beadványa, a helybeli kisiparosoknak a bakancs szállításokban való nagyobb részesítése tárgyában.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara átirata, a hazai ipar partolása ügyében.

A Zolnay-emlék szobor bizottság kérelme a Zsolnay Vilmosnak Pécsen emelendő szobor anyagi támogatása iránt.

Az aradi kamara átirata, a tőkekamatadó helytelen kivetésével kapcsolatos zaklatások meggátlása tárgyában intézett felterjesztés partolása iránt.

Netáni indítványok.

* **Gyilkosság bosszúból.** Csetárról írják lapunknak: Kóti Sándor herekkel ezéltt alaposan megtapogatta Sztamkowitz Pál oldalbordait. A két foltok elmúltak, de nem Sztamkowitz bosszuszomja. A minap azután szövetkezett bátyjával, Józseffel és a szőlőhegyen ralestek Kótira. A gyanutlanul ballagó legényt azután megrohanták és szőlőkarókkal úgy összeverték, hogy félholtan maradt ott a gyaloguton. Roxonai vitték haza a szerencsétlent, a ki másnap kisenvedett. Gyilkosait, a kik tagadnak, letartóztatta a csendőrség.

* **Elhamvadt fűrésztelep.** Feketétől írja tudósítónk, hogy Nuszbaum Manó ottani fűrésztelepe a minap ejjel kigyuladt és az összes berendezésével s egy gőzgéppel együtt leégett. A tűz onnét keletkezett, hogy Stein Béla gépész a gőzgép kazánjából kikapart tüzes bamut este nem oltotta ki. A kár meghaludja az 50000 koronát. A gondatlan gépész az élesdi jarasbíróság vonja majd kérdőre, a ho megtették ellene a bűnvádi feljelentést!

* **Gyújtogató sógor.** Bogáti Sándor berejő-újfaú ember jó czimborája volt Rácz Jánosnak. Ez a barátságos állapot azonban

csak addig tartott, míg a legénysor tartott. Azóta, hogy Bogáti elvette Rácznak a hugát, kez ellen-égek lettek. Addig tartott a háborúság, szóval a míg végre Rác elunta a dolgot és csóvat duzott a Bogátiék szalmakazlába. A kazal le is égett, annak rendi és módja szerint; ám Rác sem soká örvendett a kielégített boszúja révén, mert elfogták és bekísérték a nagyarádi ügyészséghez.

* **A becsület.** Blum Jenő 16 éves kereskedő tanulóról meirtek tegnap, hogy 100 forintot elvezetett. Gazdája Löw Zsigmond gyanakodott, hogy a pénzt a fiu tulajdonította el. E miatt a rendőrség vizsgálatot is indított Blum Jenő ellen. A fiu ez annyira bántotta, hogy tegnap délután 3 órakor felakasztotta magát. Mire észrevettek halott volt. A következő levelet hagyta hátra szüleinek:

Kedves szüleim! Az öngyilkosság előtt állok, mikor e pár sort írom. Én azért vagyok öngyilkos, mert fáj az nekem, hogy azt mondják, hogy én loptam el a száz forintot, pedig Isten engem úgy segéljen, hogy én nem tudom, hova lett. Kedves szüleim bocsássanak meg, hogy ha hibáztam! Én tiszta lelkisemmel szállok a sirba, ezerszer csókolom mindnyajukat szüleim. Blum Jenő s. k.

Megdöbbenve értesülünk a szerencsétlen gyermek vezetés tetteről. Sajnáljuk — a szülőt, kiket mely gyászba borított öngyilkosságával. Egyben — ha Blum Jenő kissé idősebb lett volna, egy kis erkölcsi prédikációt is tartanánk, de így azt kell konstatálnunk, hogy vagy rossznevelésű fiu volt, vagy pedig bűnös. Mindenesetre nagy gyávaság volt tőle a halállal csendesíteni el ügyét. Ha ártatlan volt, szembe kellett volna szállani gazdájával, a ki előbb utóbb meggyőződést szerezhetett tanulója ártatlanságáról. Így védekezni a becsületet, a kereskedő tanuló becsületét, gyenge dolog.

* **Halálos ütés.** A szerencsétlen véget ért Bonyhai Janos ügyében Mile Pal fogalmazó kihallgatta az összes érdekelt feleket. Az eset lefolyásáról az egyes tanúk teljesen egybehangzó vallomást tettek. Maga Pálkás Ferenc egyigabon ugyan olyan vallomást tett csak az ütés által okozott sebekre vonatkozólag tett eltérő vallomást. Ő ugyanis Bonyhainak nem a karjára, hanem a hátára sújtott a vasrudat és a holttesten talált ezen sebhelyek korántsem voltak súlyos természetűek. A balkaron lévő sebe már az ütés előtt megvolt Bonyhainak, ki azt a szüreten kapta, melyen a szerencsétlenséget megelőzőleg volt. Pálkásnak ezen állítása nem felel meg a valószínűségnek mert Bonyhai a rokonaival volt a szüreten, a kikkel a legjobb barátságban él s kiván zárva az az eshetőség, hogy a balkarján lévő sebet ezektől kapta volna. Tény az, hogy Pálkásnak rosszul esett, hogy összeférhetetlen természete miatt Bonyhai bírólágit kitétette a lakásból és a jó üzletből a első haragjában követte el tettét, korántsem gondolva annak súlyos kimenetelére. A rendőrség a két méter hosszú, két és fél centi vastag vasrudat, valamint a boldogult ruháját lefoglalta s mint bűnjelt az ügyirathoz csatolva attette az ügyészséghez. A bonczolást tegnap délelőtt dr. Isó törvényszéki orvos, Hoffmann József vizsgálóbíró jelenlétében végezte. — Bonyhai temetése ma délután 3 órakor volt a közokrházból.

* **Tiltakozás a néppárti ifjuság ellen** Megemlékeztünk már arról a mozgalomról, mely országsszerre megindult a főiskolákban. A debreczeni főiskola volt a kezdeményező,

közlekedéssel bizalmatlanságot szavazván a bpesti »Egyetemi kör« néppárti szellemű vezetősége s a vele együtt érző ifjaknak. A debreczeniek megküldték a többi főiskolaanak is hozzájárulás végett határozatukat. — Az eperjesi jogakadémia hazafias ifjusága legközelebb tartott közgyűlésén egyhangulag teljes egészében magáévá tette e határozatot s kimondta, hogy tiltakozik az ellen, hogy a budapesti Egyetemi kör magát az ifjuság vezetőjeként tüntesse fel, míg ilyen politikai s felekezeti tendenciákat lehet látni működésében. A határozatot hozó 200 jogász közül mintegy 90—95 r. karb. vallású s ezek is hasonló lelkesedéssel járultak hozzá a határozat hozatalához. A határozat a következő:

Az Eperjesi Joghallgatók Testülete az Alkotmányok okt. 11-en az Egyetemi Kör cím alatt megjelent cikkére, illetve abban az eperjesi joghallgatók politikai pártállására vonatkozó részére ezennel kijelenti, hogy az Eperjesi Joghallgatók Testülete semmiféle politikai pártálláshoz nem csatlakozott és nem csatlakozik, mivel annak köréből alapszabályainak 17. §-a értelmében minden politikai mozgalom ki van zárva!

Azon állítása továbbá az Alkotmányok, hogy az eperjesi »lutheránus és zsidó jogász ifjuság« a debreczeni ifjakat akarja utanozni, már csak azért sem felelhet meg a valószínűségnek, mivel a debreczeni theol. és jogakadémia ifjuságának felhívása, melyben a bpesti ifjuság jelenlegi iránya ellen tiltakozását és rosszallását fejezi ki s melyben az Eperjesi Joghallgatók Testületét csatlakozásra hívja fel, csak f. hó 13-án jutott a testületi elnök kezébe, miért is abban eddigelé semmiféle határozat hozható nem volt.

Mindéből kifolyólag az Eperjesi Joghallgatók Testülete az Alkotmányok említett cikkének hangja és tartalma ellen a leg-határozottabban tiltakozik s azt teljes egészében visszautasítja.

Egyben tárgyalás alá veven a debreczeni ifjuságunk hozzá megküldött határozatát, illetve felhívását, azt egészében magáévá teszi, de nem azért, mivel a bpesti egyetemi kör klerikális vagy néppárti politikai vezetéket vall, hanem azért, mivel a bpesti egyetemi kör egyáltalán politikai és felekezeti ügyekkel foglalkozik, a mi pedig kell, hogy az ifjuság köréből ki legyen zárva, akkor, ha egyöntetű működést akar létesíteni.

Kijelenti továbbá a közgyűlés, hogy a bpesti egyetemi körnek magát az ifjuság vezetőjeként feltüntető magatartása ellen mindaddig tiltakozni fog, míg működésében politikai vagy felekezeti tendenciákat lát. Kiváló tisztelettel: Köhler Jenő t. elnök, Balja Kálmán t. jegyző.

* **Testvérgyilkosság.** Szörnyű esemény közli velünk soproni tudósítónk. Harmadik testvér öszeszóialkozásából emberölés, testvérgyilkosság származott. A borzalmas történet — melynek színhelye Felső-Lesteri község — így írja le levelezőnk:

Topler József felső-mesteri legényt a fiverei: Ferenc és Géza agyonlőtték a minap reggel 8 órakor a korcsma kertjében. A gyilkosságról a kis-celli csendőrséget értesítették először, honnan azonnal kijött egy járőr a helyszínére. A nyomozás kiderítette, hogy Topler József, Géza és Ferenc felső-mesteri legények, kik egymásnak édes testvérei, s gyilkosságot megelőző nap estélyen együtt voltak a korcsmában és boroztak, miközben a három fivér összeveszett. József elhagyta testvéreit és bement Kis-Cellbe, hol egy forgó pisztolyt és ahöz 50 drb éles lövedéket vitt. E gyilkos számszámmal visszatért F.-Mesterbe testvéreire, kik ekkor is a korcsmában dözsöltek. Reggel volt már, 8 óra, mikor József korcsmába toppant. A szóvita megint kitört mire József előrántotta a revolverét és két fivérére omlott. Ezek ijedten ugrottak fel az asztal mellől és elmenekültek, József utánok rohant és üldözés közben ötször rájuk lőtt,

de egyszer sem talált. Ekkor aztán József »redt futasnak, kezében a füstölő pisztolyval és most amazok lettek az üldözők. József a korcsma kertjébe szaladt, hol testvérei elertek és Ferenc elvette tőle a pisztolyt, melylyel négyszer rálőtt Józsefre, ki erre összerogyott. Ferenc és Géza a porba hullt testvért aztán bot tal addig ütöttek verték, míg meg nem halt, azután ott hagyták a kertben. A gyilkos testvéreket, kik semmit sem tagadnak, letartóztatták és átadták a kis-celli járásbírósnak.

* **Egy jótékony egyesület panamája.** — Egyre másra szaporodnak az országban az úgynevezett jótékony egyesületek. Ha valaki élelmes és urrá akarja tenni magát, alakít akármiféle című vagy jellegű jótékony intézetet, betegsegélyzéssel vagy pénz kamatozással egybekötve s megteszi magát igazgatónak. Természetes azután, hogy az egyesület nem a közjónak, hanem egyeni érdeknek szolgál s mint ilyen egyedüli célja a beugratott felek zsarolása. A napokban egy ilyen jótékony egyesület üzeméről hullott le a leplet a fővárosban. Már régebb idő óta áll fenn egy »Caritas« nevű betegsegélyző egyesület, melynek sikerült mintegy 10,000 embert tagul megnyerni, a kik évi 18 frt tagsági díjat fizettek.

Ezért a tagsági díjért betegek gyógyítása betegség esetén segély, halál esetén temetkezési járulék illeti meg a tagokat az alapszabályok értelmében. Azonban az igazgatóság sokalotta a tagoknak járó kedvezmény s megkísérelte szűkebbre szabni és pedig a betegekkel rendelendő orvosságokon. Az igazgatóság elrendelte orvosainak, hogy a gyógyszeres rendelése tekintetében ne azt nezzék, hogy mit tartanak az adott helyzetben a leg-hatasosabbnak, hanem rendeljék azt az orvosságot, a mely a legolcsóbb. Hogy jó-e az az olcsó gyógyszer, vagy-e valami gyógyító ereje, el-e hal-e tőle a beteg, az az igazgatóságnak teljesen mellékes.

Hiába tiltakoztak az orvosok ez ellen, az igazgatóság megintotta, hogy az előirt olcsó és hatástalan gyógyszerek helyett a jobb, de drágább orvosságot rendeljék. Ilyen módon óhajotta az igazgatóság a jövedelmet minél nagyobbá tenni. — Most azonban kisérték az üzelmek s az egyesület valószínűleg rövid, de káros életével fizet meg a manipulaációkat.

ÜZLETI KÖNYVEK rendkívül dus választékban minden versenyt kizárólag legolcsóbb bankapathók Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában, a főpostával szemben.

Színház.

Boccaccio. Érdekes repriz lesz ma este a színházban. Souppé mesés szép operettjét Boccacciót játsza az énekes személyzet új betanulással. Az előadásban résztvesz az egész énekes személyzet.

Színházi műsor.

Csütörtökön október hó 18-án, hétfőn 15. -z. »C.« Boccaccio, operette 3 felv. Irta Souppé. Ujbetanulással.

Pénteken, október hó 19-én bérlet 16. sz. A. Bocaccio, operette 3 felv. Irta Soupe. Szombaton, október hó 20-án bérlet 17. sz. B. Otthello, tragédia 5 felv. Irta Shakespeare.

Vasárnap, október hó 21-én két előadás: délután 3 órakor felhelyarakkal Kis szökevény, operette 3 felv. Zenéjét szerzette Mon Áron, este 7 és fél órakor rendez helyarakkal bérletszűnet, újdonságul először: Muzslai bankó. Eredeti új népszimű 3 felv. Irta Györköny Karoly.

IRODALOM.

Előfizetési felhívás,

Egy verskötetel lépek a nyilvánosság elé, a melyet néhány vers kivételével — mint politikai államfogoly (a szeptedi államfoghazban) — rabságom ideje alatt írtam.

E verskötetet annak az impresszionnak a szüleménye, a melyet alkütemre a rabság és elhagyatás gyakorolt.

Verskötetem öt külön részből áll. Minden egyes rész más és más hangulatnak és lelkiállapotnak a terméke. Az egyes részek mint külön külön feloivasások szerepelnek. Mindenik feloivasást más-más egyeniség tartja egy kötött fejedelmi ünnepélyen. Ezen feloivasást tartó szerzők munkajokat (mely kisebb költeményekből áll) mint politikai rabok írták meg rabságuk ideje alatt. Mindezt a kötet elén álló következő versből tudja meg az olvasó:

E l ő h a n g.

Földi potentátok, fényes fejedelmek,
Országias nyügetől fa-ult nemes lelkek,
A kik észiate szót vajmi ritkan hallnak,
Kikb n a szív, lelek, sokszor sirva hallgat;
Összejöttek egyszer s azon tanakodtak,
Hogy s mint csapnának egy vignapot magok-

— egy olyan vig nappal, melyen mindent szabad,
Keresetlenek és őszinték a szavak —
Kinek mi a lelken, az lehet az ajkan —
Szólhat ekes hangon, szólhat tarka barkau:
Azt szidhatja össze, ki erre beválik:
A harangozótol a pártiakáig . . .
Az utolsó bakter, az első minisztert,
(A kit csak valaha közbec üles tisztelt.)
Kis bíró, nagy bíró, bagatelt és kurjat,
Es a ki eszével mindezeket tudja: . . .
Hogy a koronás fők lassak s megismerjék,
Mikép gondolkoznak rendkívüli elmék.

Ilyen mulatsághoz a koronás nagyok
A következőkép csináltak programot:

— A színhely legyen egy félreeső sziget,
Mely a birtokában nem volt meg senkinek;
Nehogy valamiképp jogsérelem essék
Es így feszelyezve legyen az önnepség.

Szereplő egyének csak azok lehetnek,
A kik mártírjai hitnek, becsületnek —
S szent meggyőződésből küzdöttek a jóért
(De korunkban meg nem valósihatóért)
Es összeütköztek a fennálló renddel
S bűnhődött mindenik, mint aljas gazember.
— Amde lelkök tiszta, erkölcsük romatlan
S meg nem ingathatók tettben, akara ban.
. . . Az nem baj, ha kisé az elméjük bibbant
Sürgette józanabb erköléstant és hittant.
Az sem baj, ha szavok súlyt a szenvedélytől,
— Emberi nagy nevék említése nélkül.

Ugy is történt minden a mint határozták,
Felderült a nagy nap elvetni a kockát:
Vajjon sikerült-e vagy nem az önnepség?
— Leirom. Ha tetszik elolvasni: Tessék!

A verskötetek (mely 112 — 114 költeményt tartalmaz) címe:

•A rabság világából.

Terjedelme 10—11 iv. Előfizetési ára egy kötetnek, 2 korona, egy diszkötésnek, 4 korona. A könyv 1901. évi január hó 1-én fog megjelenni. Az előfizetési levek és pénzek november 20-ig Debreczenbe (Simonffy-utca 20. sz.) hozzám küldendők be, hogy a kinyomandó példányok száma felől tájékozva lehessenek.

A magyar irodalom pártfogóinak és barátainak szives támogatását kérve, vagyok.

Debreczenben, 1900. évi október hó hazafias tisztelettel.

Dr. Király Péter,
ügyvéd.

CSARNOK.

Égető Rézi.

— Regény —

Kürz Alice német eredetje után.

K. Pál István.

Folytatás.

— Gyorsan jött a halál, Toni, délben még türethetően érezte magát; de este, majdnem mint az előtt hat évvel, úgy érte a guta, hogy egy perc alatt vége volt. András azonnal kűdöttem a doktor után, de ez iialtan fekvő »Zerge« vendéglős Rozsijánál volt.

Aztan elhívtam a főtisztelendőt.

— A halottak szentségét magához vette?

— Igen Toni, noha már nem tudott beszélni.

— Kelemetlen, nagy fájdalmas érzés volt-e mi rögtön elhallgattatá?

Rövid hallgatás után — zavarában a bucsu szót kereső fiatal, Monika szép arcára emelé szemét.

— Mindenki által elhagyatva, — zokogá Monika.

— Ne beszélj így Monika, megbántasz, hisz gyermek korunk ota játszótársak, jó barátok voltunk. Atyád, kit Isten megnyugtasson, nem-e ezerszer tett jót velem? Hat azt hiszed, hogy mindezeket elfelejtettem volna? Nem Monika! Én és atyám mellett fogunk maradni, vigasztalni s mindenben, hol férfi támaszra lesz szükség, segítségére leszünk. A tisztelendő ur is pártfogásába veszen. De utóbbi mondatot Monika nem hallotta.

— Köszönöm monda, miközben fásult vonásai megelénkűltek. Kérlek szépen tartsd meg ígéretedet és látogass meg atyáddal együtt gyakran. Csak az elzárt ajtó előtti kertben hallatszott valami elfojtott gyenge sokogás. Ott térdelt összerogyva; fejt a kertaitó-felfának támasztva — dus, aranyos hajfürtével vállán, lezárt nedves szemekkel — a szolgáló.

II

A temetés napján rohamosan jött egy záporosó. Heves, de nem hideg tavaszi szél fuji, a pár órával elébb száraz, most fennkelten utca végig, melyhez a hegyi lakók otromba cipőjéhez volt szükség, hogy belőle némileg száraz lábbal kigázolni lehessen.

Mindeoki, ki a tekintélyes és gazdag parasztgazda temetésén megjelent, igyekezett most lassu léptekkel hazafele.

Toni es atya a kereszties parasztgazda — így nevezték — mert haza a falu felső-

ségének azon részén fekűt, hol két ut keresztezte egymást — hamar haza értek.

Az öreg paraszt, egy csontos, kemény férfi, borzós szürke hajjal, inkább ravasz mint okos arc kifejezéssel, miután ünnepi ruháját a mindencapivall cserélte fel, egy eléggé tágas szoba szegletében álló almáriumhoz lépve, abból egy félig telt üveg karafával, piros tiroli borral es két pohárral, melyeket tele töltött, helyezett az asztalra, miközben mondá sóhajtozva:

— Rendeld meg a szolgának, hogy a szobákat melegitse be. A kályhából kialudt a tűz, fa van elég a Keresztanya udvarán, de látszik, hogy nincs asszony a háznál, ki az asszony népséget rendbe tudná tartani.

Az öreg sóhaja régen elhalt nejeének szólt.

Toni az ajtóból kikiabálva rendelkezett; mire egy nőcseléd, gömbölyű karján fával, az óriási barka kályhában a paraszt feleleszteni megjelent.

A cseléd lávozta után az öreg egyideig fia sima arcát szemlélgette.

— Ez egy tiszta dolog ott tul Heitzen-geréknél. Kár hogy . . .

— Mi? Atyám! Miféle kár?

— Ostoba kölyök az, hogy nem kerül pőr alá, — mondom, hogy kár, most látod Monika egyedüli gyermek, ő örökli az egész udvart es ott fenn a hegyi birtokot, szóval mindent, mi Heiczinger életében gyűjtött es félre rakott.

A leánya huszonöt éves s így még gyámra sincs szükség, végrendelet sincs, nincs egyetlen élő rokon; röviden a dolog úgy áll, hogy a törvénynek beleavalkozni semmi oka nem lesz.

— Igazad van atyám, igazad van. Monika most gazdag lány s mily szerencse rá nézve, hogy minden olyan tiszta.

— Igen, igen Toni! De egy kis évődni a bírósággal, az ingerlő, ez oly szenvedély, a mit te felfogni nem bírsz.

— Ekkor én Monikát védtem volna, én az irasokat vagy könyveket jól ismerem, Monikának igazságot eszközöltem volna. E tiszta dolog, miért aztán ő neked es nekem is hálas lett volna.

Nem hiszed Toni, hogy Monika ezért köszönetet mondott volna?

Az öreg telt poharán át fia fele pislogott, ki mindent érteni látszott s félig hízogó, felig büldözölög, mellette fekvő kalapja tollán babralt; de feleletre szót nem talált.

— A keresztuti parasztgazda illet talán nem is várt; most sok ideje, hogy bázában ő az egyedüli parancsoló: függésben felöltö, engedelmeséghez szokott fiatal ellenmondást még soha sem hallott, s így nem csoda, hogy saját szavaiban kereste a választ is — ezétt folytatá:

— Tonika! azt hiszem, hogy csak kezdet kellene kinyujtanod s Monika ujjaidba függne,

Toni vérpiros lett s nyughatatlanul feszkelődött helyen.

— Gondolod atyám, hogy Monika csak is engemet tudna szeretni?

— Csak, csak is tégedet — viszonzá az öreg nevetgélve.

Látszik, hogy nincs a fejében szemed, de nekem kettő s pedig igen egészséges van. En rég észre vettem, s ezétt jól lesz igyekezni.

— De atyám, hiszen még én se vagyok huszonöt éves. Én igen . . . én tudom, hogy Monika szép, kedves lány s hogy pénz is bőségesen van a háznál; de atyám, én lanykérésae még sohasem gondoltam.

— Nem gondoltál? . . . Nem, tesszemmit. Gondolj most arra Tonika, most apja halála miatt lágyabb érzés, enyhébb a

Báli selyem ruha 6frt 30krtól

feljebb! — 14 meter postabér és vámmmentesen szállítva! Minták kiválasztásra, nem kűlűben fekete, fehér és színes. Henneberg-Selyem-bloisok és ruhákra alka mas. 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendelik!

Henneberg G. selyemgyáros, Zürichben-Cs. és kir. udvari-szállító.

szíve, vigasztal . . . és, ha majd a gyászidő letelik, — lakodalmazzunk.

Toni nem felelt semmit, hanem nevetést erőltetve, inte s az a'acsony ablakhoz lépve, mely a kívülről melléje halmoktól tűzifa miatt kívülről még kisebbnek látnék s azon ki-ki tekingetett.

A szürke fátyollal bevont mezőnek látása szorongatólag és félelmetesen hatott szívére; most is felnyitá száját, ép úgy, mint mikor a lelkeszszel személt, de most nem tudott szólni.

Már gyermekkorától kezdve félt atyjától, ki soha semmi akaratnyilvánítást nem tett; kinek ellentmondani tilva volt; kinek kívánságait mostanság részint köteles ségérzetből, részint jó skaratu lustaságából mindig pontosan teljesítette. Most egyszerre miképp álljon elő azzal, hogy nem az a kit te akarsz, hanem egy másik, a szíved választja es ez a másik egy cseléd; ki után egy ifju sem töri magát; egy lány, kinek még neve sem tisztességes, mert a talában nem csupa dus vörös haja miatt hívják É g e t ó R é z i n e k, hanem inkább azért, mert atyja — ezelőtt evekkel, mikor Rézi még gyermek volt, gyujtogatásért elfogta és beismerése folytán elítelve volt s ki aztán a a börtönben halt el.

A gazdag Heitzinger József megszánta az elhagyott gyermeket és házába fogadta.

A parasztek ezen sunyivevet nem rossz szándékból, hanem megkülönböztetés végett, inkább közömbösségből használták.

Az emberek a vadtermészet ölében éltek, mely vadság gyakran, korlátok és bilinesek áttörésében nyilvánul.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatorzsde.

okt. 18.

A készaruzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Buzza	kilós	Ar 100 klg.		100 kilogramm ára
		frtől	frtig	
Tiszavideki	76	7.35	7.60	80
	77	7.45	7.50	81
	78	7.60	7.60	82
Fehérmegyei	79	7.65	7.70	81
	76	7.35	7.65	80
	77	7.45	7.75	81
	78	7.60	07.90	82
Pestvidéki	79	7.70	08. —	81
	79	7.10	7.15	80
	76	7.30	7.35	81
Bánsági	78	7.45	7.30	82
	79	7.35	07.45	81
	76	7.40	07.50	80
Bácskai	77	7.55	7.25	81
	78	0. —	—	82
	79	0. —	—	80
	0. —	—	—	81

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Rozs elsőrendű	uj	70—72
" másodrendű	"	6.75 6.95
Árpa takarmánynak	"	6.70 6.80
" égetni való	"	5.90 6.10
" serfözdei	"	5.5 5.80
Zab	uj	64—66
Tengeri bánsági	uj	39—41
" más nemű	uj	5.30 5.50
Repcze bánsági	uj	6.40 6.50
Öles	—	0.00 0.00
	—	13.50 14. —
	—	5.70 5.80

Sertésvásár.

Kőbányai sertés piac. okt. 18. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgm felüli) — kr. Közép p. kint 300—340 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban. Fialat nehéz (páronként 320 kg. 96—98 kr. Fialat könnyű páronként 250 kg. sulyban 98—99 krig. Szerbiai: Nehéz p. kint 280 kg. sulyban 95—96 krig.

Sertéslelészám: 1900. évi okt. hó 17. napján volt készlet 370 54 darab, okt. 16. felhajtott 686 drb. 1900 okt. 15 én elszállított 742 drb. okt. 17-éra maradt 37054 drb.

1003—1900. v. k. sz.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 2586/2.—1900. P. sz. végzése folytán közhirre tetetik, miszerint Grauer Miksa részére Czeglédy Amália debreczeni lakostól 308 kor. tőke, ennek 1900. é. január hó 1-től számítandó 5% kamatai és eddig összesen 72 kor. 50 fillér perköltség erejéig 1900. évi július hó 19-én biróilag felülfoglaltés 1600 koronára becsült butorok, zongora és egyéb ingóságok 1900. évi okt. hó 22-én d. u. 3 órakor kezdetét veendő és Debreczenben Vár-u. 7. Mayer E. fiai és a felsőmagyarországi tkptr. kövételéseire is megtartandó nyilvános biróárverésen a legelőbbet igérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1900. évi szept. hó 22-én.

Bódogh Zs.

bir. kiküldött.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Ocska vasat, ocska vaskályhákat legmagasabb árban vesz Klein Jakab Piac-u. 26. a nagytrafik udvarban.

Egy két járatu malom igen jó forgalmi helyen eladó. Értekezhetni a tulajdonosnál Barna Péter. N.-Léta.

Kis üzletbe a ka mas bo therendezés ocsón eladó. Eö - vö-u. 11.

Eladó ház. Boldogfalva-utca 3-ik sz. ház családí viszonyok miatt jutányos áron eladó. Értekezhetni úgy nott.

Joghallgató correpetitornak ajánlok, esetleg ebédért is. Ajánlatokat a kiadóba kérek.

Keresek megvételre jó forgalmu fűszerüzletet. Ajánlatok 500 cimen a kiadóba.

Angol nevelő az angol nyelvbol órákat ad kezdőknek és haladóknak. Értekezhetni Ajtó utca 6.

Szőlőföld vétel részlettörlesztésre. Közli a városához, immúnis homokon, mintegy 33 holdnyi területű fölvetelre társakat keres-ek. Elő jegyezhetni félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szivesen szolgál: Cs. I. pacsirta-u. 49. sz.

Kiadó lakás. 2 utcazi szoba garcon lakások vagy iroda helyiségnek, esetleg gyermektelen házaspárnak, azonnal kiadó. Bőv bb felvilágosítás nyerhető az izr. hitközségi irodájában József kir. herceg utca 26. sz. a.

Vas és eserepkályhák

reperalását, felállítását, csövek beállítását ju'anyos árért elfogadom. Szilágyi Gábor kályhás, Hatvan-u. 9. sz.

Jól jövedelmező ház

497 □ öles telkkel 17.000 frt lefizetéssel elköltözés miatt azonnal eladó. Kossuth-u. 31.

Feltűnő olcsó vetőgépek

kaphatók: Schlick-féle 15 soros 190 frt, — Umraih-féle 17 soros, 100 frt, Schutlevörth-féle 13 soros, 80 fr részletfizetésre. Egy 21 s ros Zala Drill 230 frt. Gépek megtekinthetők Piac-u. 26. Nagyözsde udvaran.

Két jó igás ló, szeker, lószerszám és többféle gazdasági eszköz eladó. Eötvös-u. 11.

Debreczen közelében

egy nagyobb községben, legszebb forgalmu helyen, korlát an italmeréshez, mely fűszer és rövidáru üzlettel volna összekötendő — társ kerestetik nőlen fiatal ember 1000 frt tőkével, 15—18 ezer frt forgalom biztosítva. Bővebb felvilágosítással szolgál a hirdető Hatvan utca, 31. K. M.

Kislőd városi mésztelep

tulajdonomat képező fele részét egészségem megrongálása folytán eladni óhajtom kedvező fizetési feltételek mellett. A telep gyönyörű fekvésű, modern szakszerű berendezéssel, 1200 waggon mész előállításí képességgel es nagy állandó vevőkörrel. — Bővebb felvilágosítást nyújt Schwarcz Lipó tulajdonos Kislődön, u. p. Városi Udvarosmégye.

Templomülés

a debreczeni Deák Ferencz-utcai izr. templomban közpohajó 3-ik pad, I. sz. sarok ülés örök aron eladó. — Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Erzsébet szőlőtelep.

Szőlővessző eladás.

A gr Dégenfeld József és dr. Bal-kányi Miklós ur k tulajdonát képező „Erzsébet“ szőlőtelep kiűnő minőségű fajtiszta szőlővessző terméséből ez évben mintegy 500.000 darab eladó és pedig:

I. Két éves gyökeres.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy burgundi és kövidinka őszi szállításra ezrenként 20 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 22 korona.

II. Sima vessző.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagy-burgundi, kövidinka, ezerjő és zöld szilvanyi őszi szállításra ezrenként 5 kor. 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 7 korona.

III. Csemegé szőlővessző.

Fehér és piros chasselas és passaulti őszi szállításra ezrenként 10 kor., 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 12 koronáért.

Nagyban vásárlásnál 10% engedmány.

A megrendelés eszközölhető az „Erzsébet“ szőlőtelep irodájában Debreczen, Kossuth-u. 32.

Téli kabát prémmel
8 frttól.

Flanell és selyem
blousok.

Női és leány
félpaletók.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

diszitett női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszitett
női kalap 3 frttól.

Gyermek köpenyek
3 frttól.

Szőrmegallérok, muf-
fok és nyakcolliék.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír czégnomással
1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással
1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.